

om de Foranstaltninger, som naturligvis maae træffes med Hensyn til Uddelingen af en saadan Tidende. Det er ikke min Mening, at man i saa Henseende skulde gaae i Detail, men jeg troer, at det vilde være rigtigt, at der idetmindste blev henviist til, at der f. Ex. ved kongelig Anordning skulde træffes de nærmere Forholdsregler for Lovtidendens Offentliggjørelse. Det er jo navnlig ikke nok med dens Trykning, men den skal tillige offentliggjøres og omdales. Det omtales vel i Motiverne, at Lovtidenden vil være at tilstille forskjellige Myndigheder, men efter den store Betydning, som dette formelle Punct har, maa jeg dog henstille, om det ikke var naturligt, at der i Loven selv blev henviist til, at der gennem kongelig Anordning skulde fastsættes nærmere Regler om den egentlige Offentliggjørelse og Uddeling af denne Tidende, som saa fra Tid til anden kunde lempes og modificeres efter Omstændighederne.

Ploug: Jeg er fuldkommen enig med den foregaaende Taler i at anerkende det Skridt, som ved den foreliggende Lov tilsigtes, for meget hensigtsmæssigt, og beklager kun, at det har været saa overordentlig længe, nemlig siden 1852, inden man har bestemt sig til at sætte det i Værk. De Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre, ville mere ramme den oeconomicke Side af Sagen, end den juridiske. Jeg formener, i Lighed med hvad den foregaaende ærede Taler udtalte, at det vil være fuldkommen rigtigt at indrette en saadan Tidende i forskellige Afdelinger og ved Siden af de egentlige Love og Anordninger i den at optage for det Første alle de smaa ministerielle Afgjørelser, som nu saavel igjennem Bladene som igjennem Departementstidenden bringes til offentlig Kundskab, men i en egen Afdeling for sig og med mindre Typer end dem, hvormed de egentlige Love blive trykte. Jeg seer heller ikke, hvorledes man, uden at gøre dette, kunde tænke sig denne Lovtidende udkomme hele Aaret rundt, da jo, som bekendt, de forskellige Love som Følge af vor Rigsdags Indretning næsten alle udkomme paa et enkelt Tidspunkt af Aaret, nemlig om Foraaret eller om Vinteren efter Rigsdagens Slutning, saaledes at

der vilde savnes Stof til Tidenden den øvrige Deel af Aaret, dersom man ikke bestemte sig til at dele den i flere Afdelinger og indføre i den Circulærer og andre ministerielle Bestemmelser om Foranstaltninger, som man ønsker bragte til almindelig Kundskab, hvortil jeg ogsaa henregner Regnskaberne for de offentlige Indretninger. Jeg skal imidlertid henstille, om man ikke skulde kunne gaae endnu et Skridt videre, og det navnlig af oeconomicke Grunde. Hvis man bestemmer sig til at udgive denne Tidende til en Pris af 2 Rd. om Aaret, og hvis man fremdeles bestemmer sig til, hvad jeg skulde ansee for saare ønskeligt, og hvad den ærede sidste Taler ogsaa syntes at have tænkt paa, at uddele den til alle Communer i Landet foruden til Embedsmændene, saa vilde jo Besparselsen, som Ministeriet venter ved at inddrage sin Dvart-udgave af Love og Bekjendtgjørelser, ikke blive betydelig; men jeg seer ikke, hvorfor Staten ikke vil bruge en Indtægtskilde, som virkelig tilkommer den, hvorfor den ikke selv vil tage Betalingen for de retslige Bekjendtgjørelser, som man nu uden noget Bederlag har overladt en privat Mand til Indtægt. Jeg befinder mig ikke i noget Concurrenceforhold til denne Sag, og jeg kan derfor tale fuldkommen upartisk om den, og det er jo heller ikke, for at Andre skulle deeltage i denne Indtægt, men for at Staten selv skal bruge den, at jeg taler derom. Jeg finder det fra Trykkefrihedens eget Standpunkt fuldkommen urimeligt, at man understøtter et privat Blad paa den Maade, at man uden alt Bederlag giver det et Privilegium, der indbringer adskillige Tusinder om Aaret, og jeg begriber ikke, hvorfor Staten ikke vil trykke disse Bekjendtgjørelser selv, naar den nu skrider til at udgive en Lovtidende, nemlig ved at der indrettes en 3die Afdeling i den, — hvilken selvfølgelig kan blive indskrænket til det mindst mulige Omfang i Henseende til Trykket — saameget mere som man derved, især hvis man uddeelte Tidenden i et stort Antal Exemplarer, vilde være langt sikrere paa, at disse retslige Bekjendtgjørelser kom til almindelig Kundskab, end Tilfældet nu er, da de ere henkastede paa den bageste Side af et Tillæg til et meget stort Blad. Jeg